

ชื่อพื้นเมือง :

ไม้พุ่มหรือไม้ต้นขนาดกลาง สูงได้ถึง 30 ม. เรือนยอดเกะกะ โคนเป็นร่องเล็กน้อยหรือพูพอน เปลือกสีน้ำตาลอมส้มอ่อนถึงน้ำตาลแดงขุ่นหรือออกเทา แตกเป็นร่องละเอียดหรือลอกเป็นแผ่นรุ้ง ใ้ ใบ กว้าง 2-4.5 ซม. ยาว 5-10 ซม. รูปไข่แกมรีถึงใบหอกแกมขอบขนาน ปลายเรียวแหลมยาว โคนรูปลิ้ม เนื้อคล้ายหนังบาง เส้นกลางใบเป็นแอ่งแคบด้านบน เส้นใบ 18-25 คู่ เส้นชิดกัน ละเอียดแต่เห็นชัดด้านล่าง เส้นขอบใบ 1 เส้น เล็กเรียวห่างจากขอบใบประมาณ 1 มม. เส้นใบย่อยไม่ต่างจากเส้นใบข้าง ก้านใบยาว 0.5-1 ซม. กิ่งสีน้ำตาลแดง เล็กเรียว ไม้แบนหรือเป็นสัน ดอก ขนาดประมาณ 1.2 ซม. สีขาวออกเป็นช่อแตกแขนงเล็กเรียว ยาว 2.5-6 ซม. มี 3-5 ดอก ที่ง่ามใบ พบน้อยที่ปลายกิ่ง มีดอกน้อย ก้านช่อดอกยาวดอกได้ถึง 1 ซม. แกนกลางและแขนงช่อสีน้ำตาลเข้ม แบนหรือเป็น 4 มุมเล็ก ไม่มีก้านดอก ถ้วยฐานดอกสูง 4-5 มม. สีเหลืองหรือแดง รูปกรวยหรือระฆัง สอบแคบเป็นก้านเล็ก ยาว 2-2.5 มม. กลีบเลี้ยง 4 กลีบ ยาวประมาณ 1 มม. รูปสามเหลี่ยม กลีบดอก 4 กลีบ แยกกัน ขนาด 2-3 ซม. มีจุดต่อม 20-25 ต่อม เกสรเพศผู้และก้านเกสรเพศเมีย ยาว 4-6 มม. ผล ขนาด 0.8-1.2 ซม. ทรงกลมหรือแบนเล็กน้อยที่ปลายทั้งสองด้าน ปลายมีกลีบเลี้ยงเป็นขอบชัด สุกสีม่วงอมแดงถึงดำมัน พบในป่ารุ่นและชายป่าดิบที่ต่ำ หรือใกล้น้ำ และตามโคดหินตามชายฝั่ง พบมากในภาคใต้

ข้อมูลอ้างอิง : การ์ดเนอร์, ไชมอน ไม้ป่าภาคใต้ เล่ม 3 (Mo-Z)-กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน), 2561. 880 หน้า
ภาพประกอบ : ศูนย์วิจัยและพัฒนาวนวัฒนกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ศูนย์วิจัยและพัฒนาวนวัฒนกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

National Park Research and Innovation Development Center (Suratthani Province)

